

Overweeg dat u, meerderheid van het parlement,

1. niet in staat bent vernietiging van de vrijheid van meningsuiting en dat van de individuele soevereiniteit (dat er nog altijd is!) te beoordelen
2. Dat dit wetsontwerp de rechtsstaat raakt, en daarom tot het domein van de Grondwet behoort
3. Dat een dergelijke grondwetswijziging ter beoordeling voorgelegd dient te worden aan een op te richten Constitutioneel Gerechtshof, dan wel in een bindend referendum voorgelegd dient te worden aan het volk, na advies van een op te richten Constitutioneel Gerechtshof aan het volk
4. Dat er dringender constitutionele problemen op te lossen zijn, waaronder
 - a. het terughalen van verloren collectieve soevereiniteit van de Europese Unie
 - b. het beëindigen van het recht van een regering om als medewetgever op te treden (nu strijdig met de Trias Politica)
 - c. het invoeren van een daadwerkelijk onafhankelijk constitutioneel gerechtshof/ beëindiging van de rol van de Hoge Raad als het gaat om toetsing van gerechtelijke uitspraken. Dit alles vooraf gegaan door
 - d. verkiezing van onafhankelijke rechters door het volk
 - e. verkiezing van een constitutioneel hof door gekozen rechters
 - f. volledige scheiding van de drie machten
 - g. een einde aan verkiezing van de Hoge Raad (nu in de rol van uitsluitend adviesorgaan voor de regering) door leden van de Tweede Kamer
5. een herstel van de onderwerping van de bestuurlijke macht aan het parlement
6. een vastleggen van een als geheel de facto werkende democratie als voorwaarde tot verkiezingen in de Kieswet. Om die toetsing goed uit te kunnen voeren zullen hiervoor instrumenten moeten worden ontwikkeld, eveneens vast te leggen in de Kieswet.
7. Een einde aan de huidige praktijk van particratie
Toelichting: met name over de laatste jaren is duidelijk geworden dat Nederland nooit werkelijk een democratie heeft gekend. Wel een verkiezing van partijen. Dit systeem was werkbaar tot begin jaren 2000, toen uitslagen van verkiezingen nog gekenmerkt werden door twee tot drie grote partijen die in wisselende samenstellingen, al dan niet met kleinere partijen, tot een gewijzigd regeringsbeleid kwamen. Politieke partijen gaven aldus gehoor aan de verkiezingsuitslag. Dit gegeven maskeerde echter het feitelijk falen van het systeem: verkiezingen van na 2002 kenmerkten zich door een zetelverdeling van slechts één 'grote' partij, met daaronder een hele serie partijen van rond de tien en van rond de twintig zetels. Effectieve meerderheden in beide Kamers bleken niet te behalen, anders dan door een feitelijk putten door de partijleider van de grootste partij uit een pool van zes tot acht bereidwillige partijen. Deze dienen daarvoor de facto hun partijprogramma los te laten voor idealen geput uit een 'cloud' van 'Europese waarden', die nergens gedefinieerd worden. Dit alles maakte de partijleider van deze grootste partij ongrijpbaar, oncontroleerbaar.
8. Handhaving en bescherming van de onafhankelijkheid van elk individueel parlementslid
9. Leg in de Kieswet vast de eis dat een politieke partij dat zich uitgeeft onder een bepaalde politieke signatuur (liberaal, socialistisch, christelijk, conservatief, enz.) in hun partijprogramma's geen punten mogen opnemen die aanwijsbaar en aantoonbaar strijdig zijn met die signatuur.
10. Overweeg de invoering van een districtenstelsel